

УДК: 343.132:342.78

[https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-3\(3\)-58-69](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-3(3)-58-69)

Волобоєв Артур Олегович доктор філософії в галузі права, завідувач кафедри оперативно-розшукової діяльності та інформаційної безпеки факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції, Донецький державний університет внутрішніх справ, вул. Велика Перспективна, 1, м. Кропивницький, 25000, тел.:(050) 658-92-00, <https://orcid.org/0000-0002-7138-5847>

Пекарський Сергій Петрович кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності та інформаційної безпеки факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції, Донецький державний університет внутрішніх справ, Україна, вул. Велика Перспективна, 1, м. Кропивницький, 25000, тел.:(050) 563-56-11, <https://orcid.org/0000-0003-0538-0391>

КОНЦЕПЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В ПЕРІОД ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ

Анотація. В період збройної агресії ефективна протидія злочинності підрозділами кримінальної поліції Національної поліції України неможлива без активної пошукової роботи, використання конфіденційної допомоги, інформаційно-аналітичного забезпечення. Як результат, на сьогодні актуальним є виявлення та затримання уповноваженими співробітниками колаборантів, осіб, які скоїли воєнні кримінальні правопорушення, та документування їхньої злочинної діяльності. Особлива увага приділяється формуванню доказової бази, що підтверджує різні види зв'язку з представниками країни-агресора, зокрема з її спецслужбами.

З урахуванням цих реалій нами здійснено уточнення концепції діяльності підрозділів кримінальної поліції та визначено шляхи її подальшого розвитку.

Акцентовано на правових засадах діяльності підрозділів кримінальної поліції, основних сегментах, які впливають на її організацію в період збройної агресії, а також напрямках роботи, що потребують першочергової уваги та вжиття заходів з виявлення і нейтралізації.

Наголошено, що кримінальна поліція, крім виконання традиційних завдань, трансформує реалізацію оперативно-розшукової діяльності щодо ефективного виявлення, документування та протидії кримінальних правопорушень, пов'язаних зі збройною агресією, у тому числі не підслідних органам Національної поліції України.

З'ясовано, що сучасна модель такої діяльності має розбалансований гібридний характер з нечітким змістом і критеріями співвідношення оперативно-розшукової, кримінальної процесуальної, пошукової діяльності й негласної роботи як такої.

Запропоновано для удосконалення сучасної концепції діяльності підрозділів кримінальної поліції вжити низку заходів, зокрема щодо реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони.

Ключові слова: кримінальна поліція, оперативно-розшукова діяльність, концепція, воєнний стан, збройна агресія.

Voloboiev Arthur Olegovich PhD in Law, Head of the Department of Operational and Investigative Activities and Information Security at the Faculty of Training Specialists for Criminal Police Units, Donetsk State University of Internal Affairs, St. Velyka Perspektivna, 1, Kropyvnytskyi, 25000, tel.:(050) 658-92-00, <https://orcid.org/0000-0002-7138-5847>

Pekarsky Serhiy Petrovych Candidate of Legal Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Operative and Investigative Activity and Information Security of the Faculty of Training Specialists for Criminal Police Units, Donetsk State University of Internal Affairs, St. Velyka Perspektivna, 1, Kropyvnytskyi, 25000, tel.:(050) 563-56-11, <https://orcid.org/0000-0003-0538-0391>

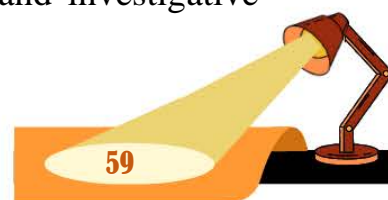
THE CONCEPT OF THE ACTIVITIES OF CRIMINAL POLICE UNITS DURING THE PERIOD OF ARMED AGGRESSION

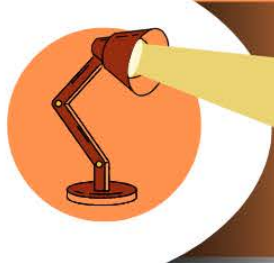
Abstract. During the period of armed aggression, effective crime prevention by the criminal police units of the National Police of Ukraine is impossible without active search work, use of confidential assistance, and information and analytical support. As a result, identifying and detaining collaborators, persons who have committed war criminal offenses and documenting their criminal activities by authorized employees is relevant today. Special attention is paid to the formation of an evidence base that confirms various types of communication with representatives of the aggressor country, in particular with its special services.

Taking into account these realities, we clarified the concept of activity of the criminal police units and determined the ways of its further development.

Emphasis is placed on the legal bases of the activities of the criminal police units, the main segments that affect its organization during the period of armed aggression, as well as areas of work that require priority attention and taking measures to identify and neutralize them.

It was emphasized that the criminal police, in addition to the performance of traditional tasks, transforms the implementation of operational and investigative

activities regarding the effective detection, documentation and prevention of criminal offenses related to armed aggression, including those not investigated by the National Police of Ukraine.

It was found that the modern model of such activity has an unbalanced hybrid nature with unclear content and criteria for the ratio of operative-investigative, criminal procedural, search activity and clandestine work as such.

It is proposed to take a number of measures to improve the modern concept of criminal police units, in particular, to reform law enforcement agencies as part of the security and defense sector.

Keywords: criminal police, investigative activity, concept, martial law, armed aggression.

Постановка проблеми. Розвиток наукової думки щодо оперативно-розшукового забезпечення протидії злочинності є основою для формування теоретичних засад практичної діяльності уповноважених підрозділів кримінальної поліції Національної поліції України, бо сучасна правова реальність насичена різноманітними протиріччя, які виникають та розвиваються через їх належність до правомірних та неправомірних дій.

Сьогодні, на підставі методології права, під якою слід розуміти сукупність відправних положень і вимог теорії пізнання, вихідних філософсько-діалектичних законів, категорій, логічних принципів, способів і прийомів, якими наука користується при описі, вивченні та аналізі різних сторін об'єктивної дійсності, а також при пошуку нових знань, доцільно зосередитись на актуальних питаннях оперативно-розшукової діяльності, зокрема в період збройної агресії.

У такому контексті удосконалити існуючі форми, методи та засоби оперативно-розшукової діяльності не можливо без з'ясування сутності самого процесу, що проваджується уповноваженими суб'єктами, а у нашому випадку, – без з'ясування концепції діяльності підрозділів кримінальної поліції Національної поліції України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У різні роки інститут оперативно-розшукової діяльності був предметом дослідження таких вітчизняних та зарубіжних вчених-юристів, як: С. А. Албули, Ю. П. Аленіна, О. М. Бандурки, В. П. Бахіна, Г. М. Бірюкова, О. О. Волобуєвої, А. Ф. Волобуєва, А. А. Галюченка, Н. О. Гольдберг, М. Л. Грібова, В. В. Дулгера, С. О. Єгорова, В. В. Єфіменка, О. В. Одерія, С. В. Пенькова, Є. В. Полякова, В. Є. Тарасенка, О. В. Ковальнової, О. І. Козаченка, О. В. Кириченка, В. В. Ключ, М. Л. Шелухіна, Т. Г. Щурата, А. М. Янчука та ін. За висновками науковців, ключовою ідеєю оперативно-розшукової діяльності є забезпечення безпеки особи, суспільства та держави, що, у свою чергу, обґрунтовує її необхідність. Разом з тим, попередники здійснювали напрацювання на підставі кримінальної обстановки, яка явно не

відповідає нинішнім реаліям та потребам правозастосовної практики, зокрема з огляду діяльності підрозділів кримінальної поліції.

У зв'язку з цим, **мета статті** полягає в уточненні концепції діяльності підрозділів кримінальної поліції в період збройної агресії та визначення шляхів її подальшого розвитку.

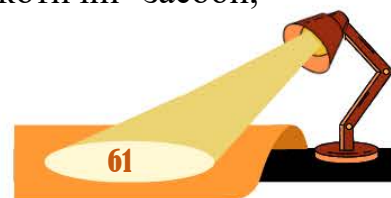
Виклад основного матеріалу. Першоджерелом правових основ службової діяльності кримінальної поліції є Конституція України (далі – КУ), в якій закріплено основні правові норми функціонування держави та її органів, визначено права, свободи й обов'язки людини і громадянина, створено цілісну систему прокуратури, правосуддя, правоохоронних органів України.

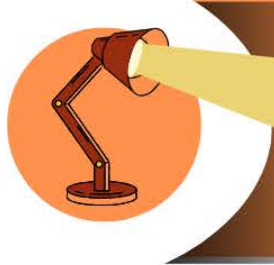
Правові аспекти діяльності підрозділів кримінальної поліції визначаються положеннями ст. 19 КУ [1], згідно з якими органи державної влади, де особливе місце визначено і для Національної поліції, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (далі – ЗУ).

Безпосередньо Верховною Радою України були прийняті законодавчі акти, які регламентують діяльність територіальних та міжрегіональних підрозділів кримінальної поліції, зокрема ЗУ «Про оперативно-розшукову діяльність», згідно з яким оперативні працівники отримали право здійснювати гласні та негласні оперативно-розшукові заходи, вести профілактичний, криміналістичний та оперативний обліки правопорушників, застосовувати технічні засоби отримання інформації в боротьбі зі злочинністю.

Відповідно до цього Закону, завданням оперативно-розшукової діяльності та її суб'єктів є пошук і фіксація фактичних даних про протиправні діяння окремих осіб та груп, відповідальність за які передбачена Кримінальним кодексом України, розвідувально-підривну діяльність спеціальних служб іноземних держав та організацій з метою припинення правопорушень і в інтересах кримінального судочинства, а також отримання інформації в інтересах безпеки громадян, суспільства й держави (ст. 1). Деталізовано це завдання в ст. 7 «Обов'язки підрозділів, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність», де серед іншого зазначено: «у межах своїх повноважень відповідно до законів, що становлять правову основу оперативно-розшукової діяльності, вживати необхідних оперативно-розшукових заходів щодо попередження, своєчасного виявлення і припинення злочинів та викриття причин й умов, які сприяють учиненню злочинів, здійснювати профілактику правопорушень» [2].

До правових засад діяльності уповноважених підрозділів кримінальної поліції також відносяться ЗУ: «Про Національну поліцію», «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», «Про органи і служби в справах дітей та спеціальні установи для дітей», «Про протидію торгівлі людьми», «Про державну таємницю», «Про наркотичні засоби,

психотропні речовини і прекурсори», Кримінальний та Кримінальний процесуальний кодекси України (далі – КПК України) тощо. Зокрема, норми КПК України містять прямі вказівки на необхідність здійснення відповідних оперативно-розшукових заходів з метою виявлення ознак злочину й осіб, які його вчинили, встановлення фактів, що за своїм характером свідчать про скоєння злочинного діяння і є приводом для початку досудового розслідування.

У КПК України законодавець визначив функції оперативних підрозділів у ст. 41, поклавши на них обов'язки, що потребують значних витрат часу, праці й матеріальних ресурсів, і значно обмежив їх у правах. Йдеться про обов'язок оперативних підрозділів виконувати доручення слідчого, прокурора на проведення слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій, а також позбавлення можливості самостійно їх проводити й навіть ініціювати будь-які дії в межах кримінального провадження.

У свою чергу, практика протидії злочинності доводить ефективність ініціативних пошукових заходів підрозділів кримінальної поліції з протидії злочинності. Це знайшло відображення в Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні, яка затверджена міжвідомчим наказом від 16.11.2012 № 114/1042/516/1199/936/1687/5, а також в Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні, яка затверджена наказом МВС України від 07.07.2017 № 575.

Наведений перелік нормативно-правових актів є не повним без зазначення правових документів, що визначають повноваження підрозділів кримінальної поліції в умовах воєнного стану або в період надзвичайного стану. Так, наприклад, Інструкція про порядок взаємодії територіальних органів поліції та міжрегіональних територіальних органів Національної поліції України під час реагування на надзвичайні ситуації [3], у випадку уведення правового режиму воєнного чи надзвичайного стану, визначає особливості виконання спеціальних службових завдань територіальними і міжрегіональними підрозділами поліції, у т. ч. виконання завдань територіальної оборони та цивільного захисту.

Тобто, дія правового режиму воєнного стану в Україні передбачає встановлення для населення, підприємств та організацій на підконтрольній Національній поліції території особливих правил і обмежень, що можуть впливати на повсякденну організацію діяльності поліції, зокрема підрозділів кримінальної поліції.

Вважаємо, що до основних сегментів, які впливають на організацію діяльності підрозділів кримінальної поліції в період збройної агресії, можна віднести:

– підвищений ризик присутності агентурної мережі країни-агресора та колаборантів на території оперативного обслуговування і проведення ними розвідувальних заходів;

– ризик організації і проведення на окремих територіях оперативного обслуговування спланованих спеціальних інформаційно-психологічних операцій, спрямованих на антипатріотичне формування громадської думки, емоційний вплив та дії цільової групи людей;

– підвищений рівень загроз організації та вчинення терористичних актів розвідувально-диверсійними групами та окремими радикально налаштованими особами (групою осіб) на території та об'єктах оперативного обслуговування;

– загрозу збільшення неконтрольованих джерел незаконного постачання до цивільного обігу об'єктів озброєння з місць проведення бойових дій;

– дестабілізація економічного та фінансового стану країни, у т. ч. матеріального стану населення, внаслідок стрімкого збільшення кількісних показників кримінальних правопорушень.

Означене виокремлює пріоритетні напрями роботи кримінальної поліції, переорієнтацію проведення оперативно-розшукової діяльності, а також сприяє визначенню умов, що впливатимуть на формування низки складних завдань, непритаманних правозастосовній практиці у мирний час [4, с. 10–11]. Зокрема, це стосуються вжиття таких заходів з виявлення та нейтралізації:

– діяльності розвідувально-диверсійних груп країни-агресора на підконтрольній Україні території;

– місць переховування диверсантів, зрадників, колаборантів та дезертирів армії країни-агресора на підконтрольній, непідконтрольній та деокупованих територіях;

– місць переховування дезертирів силових структур України на підконтрольній, непідконтрольній та деокупованій територіях;

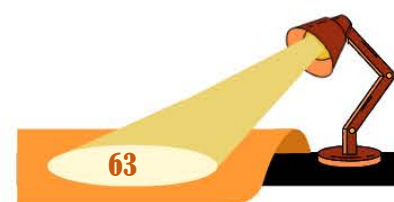
– протиправних дій окремих осіб (груп осіб) та моніторинг їхньої протиправної діяльності, спрямованої на проведення вербувальної роботи в інтересах держави-агресора серед населення, правоохоронних органів, органів державної влади, бойових та тилових підрозділів;

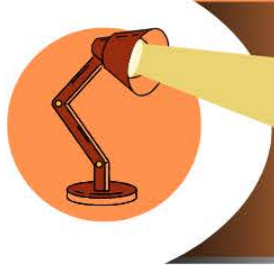
– місць зберігання учасниками диверсійно-розвідувальних груп, зрадниками та колаборантами об'єктів озброєння на підконтрольній, непідконтрольній та деокупованих територіях в інтересах країни-агресора;

– агентурних, у т. ч. злочинних, мереж та особливостей їхньої протиправної діяльності, спрямованої на завдання шкоди воєнній та економічній безпеці України, порушення (дестабілізації) громадського порядку;

– джерел (маршрутів) контрабанди та постачання об'єктів, заборонених у цивільному обігу, що можуть нанести шкоду державі;

– потенційних воєнних і кримінальних ризиків та загроз для місцевого населення окремих територій України з боку держави-агресора та кримінальних елементів.

З огляду на це стає зрозумілим, що на сьогодні концепція діяльності підрозділів кримінальної поліції передбачає два взаємопов'язаних аспекти: здійснення традиційних та специфічних завдань з надання поліцейських послуг у сферах охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства та держави, протидію злочинності, виявлення і розкриття злочинів, розшуку осіб тощо.

На нашу думку, керівному складу підрозділів кримінальної поліції слід звернути увагу на ефективність:

- налагодження взаємодії та безперервний обмін інформації між суб'єктами оперативно-розшукової діяльності, які в межах своєї компетенції здійснюють протидію збройній агресії рф шляхом використання негласного апарату;

- своєчасної та оперативної реакції на первинну інформацію, отриману як від внутрішніх, так і зовнішніх джерел, зокрема отриману ініціативно або за допомогою негласного апарату;

- використання інноваційних рішень оброблення інформації, зокрема отриманої від негласного апарату, за допомогою підрозділів кримінального аналізу та використання можливостей машинного навчання, аналізу Big Data тощо;

- проведення систематичного, залежно від постійно змінюваної оперативної обстановки на тимчасово окупованих територіях, аналізу ризиків та прогнозування змін структури та характеру підготовки, організації та вчинення збройної агресії рф;

- використання заходів і механізмів, спрямованих на недопущення витоку інформації, а також запобігання несанкціонованому доступу до неї сторонніх осіб;

- систематичного і на постійній основі забезпечення навчання та підвищення кваліфікації співробітників підпорядкованих підрозділів, у т. ч. у співпраці з іншими суб'єктами оперативно-розшукової діяльності, які в межах своєї компетенції здійснюють протидію збройній агресії рф, з урахуванням сучасних підходів, міжнародного досвіду та методів використання негласного апарату, опрацювання отриманої від них інформації.

Вказане визначає інструментарій протидії збройній агресії рф як джерело для прийняття якісних управлінських рішень задля зменшення та нейтралізації ризиків та загроз протиправної активності, що дозволить виявляти, аналізувати та запобігати злочинним проявам країни-агресора та її прибічникам, і тим самим забезпечувати безпеку держави й громадян.

Водночас, підслідність виявлення, розслідування та розкриття фактів колабораційної діяльності, вчинення воєнних кримінальних правопорушень та інших злочинів, на користь країни-агресору належить органам Служби безпеки України (далі – СБУ), які відповідно до положень ЗУ «Про контррозвідувальну

діяльність» наділені правом введення контррозвідувальних справ, у рамках яких застосувати негласний апарат (конфіденційне співробітництво).

Так, за ч. 2 ст. 2 ЗУ «Про контррозвідувальну діяльність» [5] передбачено, що завданням контррозвідувальної діяльності є добування, аналітична обробка та використання інформації, що містить ознаки або факти розвідувальної, терористичної та іншої діяльності спеціальних служб іноземних держав, а також організацій, окремих груп та осіб на шкоду державній безпеці України; протидія розвідувальній, терористичній та іншій діяльності спеціальних служб іноземних держав, а також організацій, окремих груп та осіб на шкоду державній безпеці України; розроблення і реалізація заходів щодо запобігання, усунення та нейтралізації загроз інтересам держави, суспільства та правам громадян.

Порядок використання негласних методів та засобів при здійсненні контррозвідувальної діяльності, у тому числі з використанням оперативних та оперативно-технічних, спеціальних сил і засобів, визначається підзаконними нормативно-правовими актами СБУ.

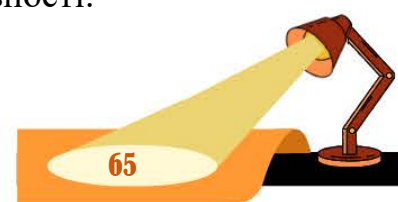
Як приклад – особливості регламентації виконання спеціального завдання.

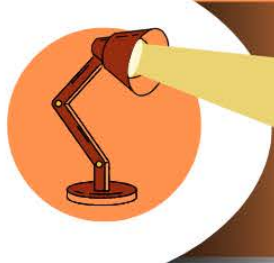
Порядок виконання спеціального завдання під час здійснення оперативно-розшукової діяльності, відповідно до п. 8 ч. 1 ст. 8 ЗУ «Про оперативно-розшукову діяльність», визначається положеннями ст. 272 КПК України.

Проте, порядок організації та проведення розвідувальних (спеціальних) завдань співробітниками кадрового складу та особами, залученими до конфіденційного співробітництва, у тому числі під час перебування у складі терористичних чи інших злочинних організацій, транснаціональних злочинних груп, інших організацій, що створюють зовнішні загрози національній безпеці України, визначаються підзаконними відомчими актами розвідувальних органів, які, здебільшого, мають гриф обмеженого доступу.

Зауважимо, що ст. 12 Загальної декларації ООН заборонено безпідставне втручання у приватне життя [6], а ст. 8 Європейської Конвенції [7] встановлено умову, що дозволяє органам державної влади обмежувати права і свободи людини, лише коли таке втручання здійснюється згідно із законом і є необхідним у демократичному суспільстві в інтересах національної та громадської безпеки чи економічного добробуту країни, для запобігання заворушенням чи злочинам, для захисту здоров'я, моралі або для захисту прав і свобод інших осіб. Ключовим питанням у цьому є умова здійснення негласних заходів відповідно до закону, тобто процедурою, встановленою нормативними актами на рівні закону, а не підзаконними відомчими нормативними актами.

Задля недопущення можливих негативних правових наслідків чинним законодавством України передбачена доктрина спільної діяльності.

Так, створено Координаційний комітет по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю при Президенті України, який здійснює координацію діяльності всіх державних органів, на які покладено обов'язки боротьби з організованою злочинністю (ст. 8 ЗУ «Про організаційно-правові боротьби з організованою злочинністю»). До таких органів відноситься Національна поліція України (пункт «а» ст. 3 цього ЗУ).

Крім того, штатний розпис СБУ містить постійно діючі органи, як-то Антитерористичний центр при СБУ, який здійснює координацію діяльності суб'єктів боротьби з тероризмом у запобіганні терористичним актам щодо державних діячів, критичних об'єктів інфраструктури, об'єктів підвищеної небезпеки, актам, що загрожують життю і здоров'ю значної кількості людей, та їх припиненні. Також до таких суб'єктів відноситься і Національна поліція у межах своєї компетенції (ч. 3 ст. 4 ЗУ «Про боротьбу з тероризмом») [8].

З метою забезпечення взаємодії Національної поліції і СБУ та виконання поставлених перед ними завдань законодавець передбачив можливість обміну оперативної інформації між цими спеціальними підрозділами шляхом письмових розпоряджень керівників.

Слід зазначити, що в рамках виконання Стратегії боротьби з організованою злочинністю [9], відомствами, залученими до виконання Плану заходів з її реалізації [10], актуальним є питання щодо розмежування і конкретизації повноважень таких органів з метою усунення дублювання їх функцій (частково підп. 1 п. 1, а також підп. 1 п. 2 Плану).

Як правило, для усунення паралелізму в роботі різних відомств керуються правилами ті є ж підслідності. Але потреби розмежування функцій державних органів, які у межах своєї компетенції протидіють збройній агресії рф, задовольняються інститутом підслідності лише частково.

Очевидними вадами такого інституту є: кваліфікація «із запитом» щодо тяжкого чи особливо тяжкого злочину для можливості його оперативного супроводження через негласні заходи; використання явища конкуренції кримінально-правових норм, зокрема, суміжних юридичних складів кримінальних правопорушень для обґрунтування заведення оперативно-розшукових справ або передачі органом досудового розслідування кримінального провадження до іншого відомства; відсутність чітких правил визначення підслідності через прокурора із застосуванням ним оціночної підстави щодо неефективності досудового розслідування (ч. 5 ст. 36 КПК, проте критерій ефективності в КПК України не передбачений) [11, с. 23].

Висновки. Отже, підсумовуючи можна дійти висновку, що в умовах збройної агресії на території незалежної України підрозділи кримінальної поліції Національної поліції України переведені на посилений варіант службової діяльності – «військово-поліцейські рейки», виконуючи функції із забезпечення національної безпеки та оборони нашої держави.

Кримінальна поліція, крім виконання традиційних завдань, трансформує реалізацію оперативно-розшукової діяльності щодо ефективного виявлення, документування та протидії фактам колабораційної діяльності, порушення законів та звичаїв війни, інших кримінальних правопорушень, пов'язаних зі збройною агресією, у т. ч. не підслідних органам Національної поліції України.

Сучасна модель діяльності підрозділів кримінальної поліції має розбалансований гібридний характер з нечітким змістом і критеріями співвідношення оперативно-розшукової, кримінальної процесуальної, пошукової діяльності й негласної роботи як такої.

Концепція неузгодженості виявляє існуючі прогалини і породжує нові проблеми законодавчого, відомчого (міжвідомчого) нормативно-правового й організаційного регулювання.

Вирішенням нагальної потреби є невідкладне прийняття нової редакції ЗУ «Про оперативно-розшукову діяльність», повертаючи оперативним підрозділам права застосування їхніх можливостей щодо протидії злочинності.

Крім того, сучасна концепція діяльності підрозділів кримінальної поліції Національної поліції України потребує уточненню через здійснення реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони, а саме доцільно в першу чергу:

1) уточнити інститут конфіденційного співробітництва у діяльності суб'єктів оперативно-розшукової діяльності, яким надано право на його впровадження;

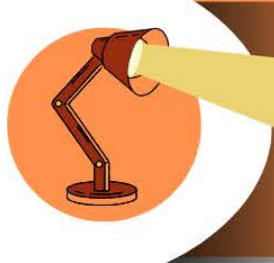
2) передбачити недопущення дублювання функцій правоохоронних органів, зокрема щодо:

- відмежування випадків виконання одного завдання двома і більше спеціалізованими відомствами, які мають досягати спільної мети у взаємодії;
- взаємоконтролю, метою якого є протидія проникненню злочинності до суб'єктів боротьби із загальнокримінальною та організованою злочинністю;
- запобіганню монополізації сфер боротьби зі злочинністю;

3) врегулювати діяльність міжвідомчих робочих груп у контексті скоординованої негласної співпраці.

Вважаємо, що постійне оновлення системи взаємодії у протидії злочинності, суворе дотримання законності, оперативності розгляду і прийняття рішень з питань, що потребують спільного вирішення та забезпечення у межах визначених напрямів, комплексного використання у разі необхідності сил та засобів, що є в розпорядженні взаємодіючих сторін та інших прав й обов'язків, які виконуються для забезпечення національної безпеки України, сприятиме якісному розумінню сучасної концепції діяльності підрозділів кримінальної поліції та інших суб'єктів оперативно-розшукової діяльності. Адже правозастосовна практика свідчить, що загальна та скоординована співпраця

кримінальної поліції з підрозділами СБУ, у т. ч. з Державною службою України з надзвичайних ситуацій, Збройними силами України, Національною гвардією України, силами територіальної оборони тощо дає бажаний результат в протидії злочинності, особливо щодо виконання завдань в період збройної агресії.

Література:

1. Конституція України. Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. Вебпортал Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.
2. Про оперативно-розшукову діяльність. Закону України від 18.02.1992 № 2135-ХІІ. Вебпортал Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text>.
3. Про затвердження Інструкції про порядок взаємодії територіальних органів поліції та міжрегіональних територіальних органів Національної поліції України під час реагування на надзвичайні ситуації, у випадку уведення правового режиму воєнного чи надзвичайного стану. Наказ Міністерства внутрішніх справ від 31.10.2016 № 1129. Вебпортал Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0085-17#Text>.
4. Волобоек А. О. Концепція діяльності підрозділів кримінальної поліції Національної поліції України в період військової агресії. *Сучасні підходи боротьби зі злочинністю: погляди молодих вчених: матеріали III Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених* (24 листопада 2023 року, м. Кривий Ріг). Кривий Ріг : КННІ ДонДУВС, 2023. С. 10–11.
5. Про контррозвідувальну діяльність. Закон України від 26.12.2002 № 374-ІV. Вебпортал Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/374-15#Text>.
6. Загальна декларація прав людини. Міжнародний документ від 10.12.1948. Вебпортал Верховної Ради України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text.
7. Європейська конвенція з прав людини. Міжнародний документ, протокол від 04.11.1950. Вебпортал Верховної Ради України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text.
8. Про боротьбу з тероризмом. Закон України від 20.03.2003 № 638-ІV. Вебпортал Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15#Text>.
9. Стратегія боротьби з організованою злочинністю. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 16.09.2020 № 1126-р. Вебпортал Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1126-2020-%D1%80#Text>.
10. Про затвердження плану заходів з реалізації Стратегії боротьби з організованою злочинністю. Розпорядження Кабінету Міністрів України. Вебпортал Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/850-2022-%D1%80#Text>.
11. Трофименко Р. В., Цимбаленко К. В. Засоби розмежування функцій органів, які ведуть боротьбу з організованою злочинністю. *Актуальні питання діяльності підрозділів кримінальної поліції: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції* (14 квітня 2023 року, м. Кропивницький). Кропивницький : ДонДУВС, 2023. С. 22–24.

References:

1. Konstytutsiia Ukrainy. Zakon Ukrainy vid 28.06.1996 № 254k/96-VR [Constitution of Ukraine. Law of Ukraine dated June 28, 1996 No. 254k/96-VR]. *Vebportal Verkhovnoi Rady Ukrainy – Web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> [in Ukrainian].

2. Pro operativno-rozshukovu diialnist. Zakonu Ukrainy vid 18.02.1992 № 2135-XII [About operational and investigative activities. of the Law of Ukraine dated February 18, 1992 No. 2135-XII]. *Vebportal Verkhovnoi Rady Ukrainy – Web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text> [in Ukrainian].

3. Pro zatverdzhennia Instruksii pro poriadok vzaiemodii terytorialnykh orhaniv politsii ta mizhrehionalnykh terytorialnykh orhaniv Natsionalnoi politsii Ukrainy pid chas reahuvannia na nadzvychaini situatsii, u wypadku uvedennia pravovoho rezhymu voiennoho chy nadzvychainoho stanu. Nakaz Ministerstva vnutrishnikh sprav vid 31.10.2016 № 1129 [On the approval of the Instructions on the procedure for the interaction of territorial police bodies and interregional territorial bodies of the National Police of Ukraine during response to emergency situations, in the event of the introduction of a legal regime of martial law or a state of emergency. Order of the Ministry of Internal Affairs of October 31, 2016 No. 1129]. *Vebportal Verkhovnoi Rady Ukrainy – Web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0085-17#Text> [in Ukrainian].

4. Voloboiev. A.O. (2023). Kontseptsiia diialnosti pidrozdiliv kryminalnoi politsii Natsionalnoi politsii Ukrainy v period viiskovoi ahresii [The concept of activities of the criminal police units of the National Police of Ukraine during the period of military aggression]. *Suchasni pidkhody borotby zi zlochynnistiu: pohliady molodykh vchenykh: materialy III Vseukrainskoi naukovopraktychnoi konferentsii molodykh vchenykh – Modern approaches to combating crime: views of young scientists: materials of the Third All-Ukrainian scientific and practical conference of young scientists*. (pp. 10–11). Kryvyi Rih: KNNI DonDUVS [in Ukrainian].

5. Pro kontrozviduvalnu diialnist. Zakon Ukrainy vid 26.12.2002 № 374-IV [About counterintelligence activities. Law of Ukraine dated 26.12.2002 No. 374-IV]. *Vebportal Verkhovnoi Rady Ukrainy – Web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/374-15#Text> [in Ukrainian].

6. Zahalna deklaratsiia prav liudyny. Mizhnarodnyi dokument vid 10.12.1948 [Universal Declaration of Human Rights. International document dated 10.12.1948]. *Vebportal Verkhovnoi Rady Ukrainy – Web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text [in Ukrainian].

7. Yevropeiska konventsiiia z prav liudyny. Mizhnarodnyi dokument, protokol vid 04.11.1950 [European Convention on Human Rights. International document, protocol dated November 4, 1950]. *Vebportal Verkhovnoi Rady Ukrainy – Web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text [in Ukrainian].

8. Pro borotbu z teroryzmom. Zakon Ukrainy vid 20.03.2003 № 638-IV [About the fight against terrorism. Law of Ukraine dated March 20, 2003 No. 638-IV]. *Vebportal Verkhovnoi Rady Ukrainy – Web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15#Text> [in Ukrainian].

9. Stratehiia borotby z orhanizovanoiu zlochynnistiu. Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 16.09.2020 № 1126-r [Strategy for the fight against organized crime. Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated September 16, 2020 No. 1126]. *Vebportal Verkhovnoi Rady Ukrainy – Web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1126-2020-%D1%80#Text> [in Ukrainian].

10. Pro zatverdzhennia planu zakhodiv z realizatsii [On the approval of the plan of measures for the implementation of the Strategy for Combating Organized Crime. Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine]. *Vebportal Verkhovnoi Rady Ukrainy – Web portal of the Verkhovna Rada of Ukraine*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/850-2022-%D1%80#Text> [in Ukrainian].

11. Trofymenko, R.V., & Tsymbalenko, K.V. (2023). Zasoby rozmezhuвання funktsii orhaniv, yaki vedut borotbu z orhanizovanoiu zlochynnistiu [Means of distinguishing the functions of bodies fighting organized crime]. *Aktualni pytannia diialnosti pidrozdiliv kryminalnoi politsii: materialy Vseukrainskoi naukovopraktychnoi konferentsii – Current issues of criminal police units: materials of the All-Ukrainian scientific and practical conference*. (pp. 22–24). Kropyvnytskyi: DonDUVS [in Ukrainian].

